

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 549/2012-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval 48 sťažností spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., PhD., B., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením ustanovenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením ustanovenia čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Galanta sp. zn. 5 Er 1346/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12326/2012), sp. zn. 26 Er 24/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12327/2012), sp. zn. 26 Er 1146/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12328/2012), sp. zn. 26 Er 1193/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12329/2012), sp. zn. 26 Er 928/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12330/2012), sp. zn. 17 Er 1028/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12331/2012), sp. zn. 5 Er 1027/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12332/2012), sp. zn. 26 Er 1105/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12333/2012), sp. zn. 24 Er 675/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12334/2012), sp. zn. 24 Er 671/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12335/2012), sp. zn. 24 Er 4/09 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12336/2012), sp. zn. 26 Er 213/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12337/2012), sp. zn. 26 Er 212/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12338/2012), sp. zn. 17 Er 499/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12339/2012), sp. zn. 24 Er 424/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12340/2012),

sp. zn. 17 Er 391/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12341/2012), sp. zn. 26 Er 391/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12342/2012), sp. zn. 26 Er 2/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12343/2012), sp. zn. 20 Er 889/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12344/2012), sp. zn. 5 Er 878/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12345/2012), sp. zn. 26 Er 590/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12346/2012), sp. zn. 8 Er 112/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12347/2012), sp. zn. 5 Er 446/03 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12348/2012), sp. zn. 8 Er 1340/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12349/2012), sp. zn. 8 Er 759/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12350/2012), sp. zn. 26 Er 113/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12351/2012), sp. zn. 5 Er 713/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12352/2012), sp. zn. 5 Er 808/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12353/2012), sp. zn. 23 Er 1015/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12354/2012), sp. zn. 5 Er 162/2011 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12355/2012), sp. zn. 23 Er 1285/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12356/2012), sp. zn. 20 Er 334/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12357/2012), sp. zn. 23 Er 1235/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12358/2012), sp. zn. 17 Er 792/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12359/2012), sp. zn. 17 Er 561/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12360/2012), sp. zn. 26 Er 661/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12361/2012), sp. zn. 26 Er 112/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12362/2012), sp. zn. 26 Er 594/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12363/2012), sp. zn. 17 Er 28/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12364/2012), sp. zn. 26 Er 874/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12365/2012), sp. zn. 26 Er 934/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12366/2012), sp. zn. 17 Er 350/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12367/2012), sp. zn. 26 Er 1009/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12368/2012), sp. zn. 17 Er 800/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12369/2012), sp. zn. 26 Er 476/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12370/2012), sp. zn. 26 Er 785/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12371/2012), sp. zn. 24 Er 807/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12372/2012) a sp. zn. 17 Er 242/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12373/2012) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12326/2012 až sp. zn. Rvp 12373/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12326/2012.

2. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. septembra 2012 doručených 48 sťažností spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s porušením ustanovenia čl. 12 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s porušením ustanovenia čl. 14 dohovoru uzneseniami Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 Er 1346/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12326/2012), sp. zn. 26 Er 24/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12327/2012), sp. zn. 26 Er 1146/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12328/2012), sp. zn. 26 Er 1193/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12329/2012), sp. zn. 26 Er 928/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12330/2012), sp. zn. 17 Er 1028/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12331/2012), sp. zn. 5 Er 1027/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12332/2012), sp. zn. 26 Er 1105/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12333/2012), sp. zn. 24 Er 675/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12334/2012), sp. zn. 24 Er 671/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12335/2012), sp. zn. 24 Er 4/09 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12336/2012), sp. zn. 26 Er 213/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12337/2012), sp. zn. 26 Er 212/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12338/2012), sp. zn. 17 Er 499/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn.

Rvp 12339/2012), sp. zn. 24 Er 424/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12340/2012), sp. zn. 17 Er 391/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12341/2012), sp. zn. 26 Er 391/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12342/2012), sp. zn. 26 Er 2/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12343/2012), sp. zn. 20 Er 889/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12344/2012), sp. zn. 5 Er 878/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12345/2012), sp. zn. 26 Er 590/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12346/2012), sp. zn. 8 Er 112/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12347/2012), sp. zn. 5 Er 446/03 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12348/2012), sp. zn. 8 Er 1340/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12349/2012), sp. zn. 8 Er 759/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12350/2012), sp. zn. 26 Er 113/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12351/2012), sp. zn. 5 Er 713/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12352/2012), sp. zn. 5 Er 808/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12353/2012), sp. zn. 23 Er 1015/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12354/2012), sp. zn. 5 Er 162/2011 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12355/2012), sp. zn. 23 Er 1285/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12356/2012), sp. zn. 20 Er 334/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12357/2012), sp. zn. 23 Er 1235/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12358/2012), sp. zn. 17 Er 792/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12359/2012), sp. zn. 17 Er 561/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12360/2012), sp. zn. 26 Er 661/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12361/2012), sp. zn. 26 Er 112/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12362/2012), sp. zn. 26 Er 594/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12363/2012), sp. zn. 17 Er 28/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12364/2012), sp. zn. 26 Er 874/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12365/2012), sp. zn. 26 Er 934/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12366/2012), sp. zn. 17 Er 350/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12367/2012), sp. zn. 26 Er 1009/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12368/2012), sp. zn. 17 Er 800/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12369/2012), sp. zn. 26 Er 476/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12370/2012), sp. zn. 26 Er 785/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12371/2012), sp. zn. 24 Er 807/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12372/2012) a sp. zn. 17 Er 242/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12373/2012).

Z obsahu sťažností vyplýva, že v označených exekučných konaniach sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení oprávnenej z exekúcií, pričom vo všetkých prípadoch okresný súd poveril vykonaním exekúcií súdneho exekútora JUDr. R. K. (ďalej len „súdny

exekútor“). Sťažovateľkou napadnutými uzneseniami okresný súd rozhodol o vylúčení povereného súdneho exekútora z vykonávania označených exekučných konaní z dôvodu jeho možnej zaujatosti, pretože súdny exekútor pred výkonom exekučnej činnosti bol v minulosti zamestnancom sťažovateľky ako oprávnenej z exekúcií, pričom okresný súd tak rozhodol argumentačne sa odvolávajú na rozhodnutie ústavného súdu č. k. III. ÚS 322/2010-37 z 13. apríla 2011.

Sťažnosťami podanými ústavnému súdu sťažovateľka vo všetkých 48 prípadoch namieta porušenie predovšetkým svojho základného práva a práva na spravodlivé súdne konanie zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to z dôvodu, že v prvom rade okresný súd rozhodol o vylúčení povereného súdneho exekútora bez akéhokoľvek návrhu účastníkov konania, ale tak učinil ex offo, na čo podľa sťažovateľky okresný súd nemal oprávnenie. Sťažovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že okresný súd svoje napádané rozhodnutia založil výlučne na rozhodnutí ústavného súdu, ktoré sa jednak týkalo inej exekučnej veci (odlišnej od napádaných exekučných konaní, pozn.), jednak toto rozhodnutie ústavného súdu bolo vydané bez tohto, aby sa sťažovateľka mohla v konaní pred ústavným súdom k nemu vyjadriť, a napokon ani okresný súd neumožnil sťažovateľke vyjadriť sa k nemu pred vydaním napádaných exekučných rozhodnutí. Podľa sťažovateľky sú tak napádané exekučné rozhodnutia okresného súdu neodôvodnené a arbitrárne. V nadväznosti na uvedené tak mali byť podľa sťažovateľky porušené aj jej „majetkové“ práva, resp. práva na ochranu vlastníctva, pretože uvedeným postupom okresného súdu bola sťažovateľke podľa jej tvrdení odňatá možnosť domáhať sa svojho majetku (rozumej vymáhaných pohľadávok) prostredníctvom ňou zvolaného súdneho exekútora, ktorého si vybrala z dôvodu svojej dôvery v jeho činnosť. Napokon podľa sťažovateľky mala byť v dôsledku uvedených rozhodnutí okresného súdu znevýhodnená ako oprávnená z exekúcií oproti povinným z týchto exekúcií.

Sťažovateľka v sťažnostiach zhodne okrem iného uviedla:

«... Napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice I veľmi významnou mierou ovplyvnilo faktické a právne postavenie sťažovateľa... Je tomu tak preto, že všeobecný súd:

a) bez toho aby upovedomil sťažovateľa o Náleze ústavného súdu zo dňa 13.04.2011, sp. zn.: III ÚS 322/2010-37;

b) bez toho aby vykonal akékoľvek dokazovanie v otázke subjektívnej alebo objektívnej zaujatosti súdneho exekútora vo veci alebo v pomere k účastníkom exekučného konania;

c) bez toho aby existovali akékoľvek racionálne pochybnosti o legálnom a legitímnom postupe súdneho exekútora v exekúcii;

d) bez toho aby existovali oprávnené obavy sťažovateľa alebo povinného o legálny priebeh exekúcie;

e) bez toho aby umožnil sťažovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k otázke zaujatosti a to aj na podklade konkrétnych dôkazov a rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn.: III ÚS 322/2010;

rozhodol s konečnou platnosťou (podľa ust. § 30 ods.10 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu všeobecného súdu o námietke zaujatosti exekútora nemožno podať opravný prostriedok) o právnom postavení sťažovateľa. ...

Sťažovateľ tvrdí, že postupom Okresného súdu Galanta... ako aj napadnutým uznesením tohto súdu, došlo... k porušeniu zásady „rovnosti zbraní“, zásady kontradiktórnosti súdneho konania, práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a práva na rozhodovanie podľa relevantnej právnej normy...

Okresný súd Galanta neaplikoval na zistený skutkový stav relevantnú právnu normu, ktorou bolo ust. § 30 Exekučného poriadku, osobitne jeho odseky 5 a 6 a bez existencie racionálnych obáv o legálny a legitímny priebeh exekúcie, bez posúdenia splnenia formálnych (napr. počítanie zákonnej päť dňovej lehoty danej k uplatneniu námietky zaujatosti) a materiálnych podmienok námietky zaujatosti (napr. opis relevantných dôvodov zaujatosti ktoré dovoľujú pochybovať o riadnom priebehu exekučného konania) a bez uskutočnenia testu objektívnej a subjektívnej stránky zaujatosti súdneho exekútora, uspokojujúc sa len s polemickým názorom ústavného súdu, ktorý bol vyjadrený v Náleze zo dňa 13. 04. 2011, sp. zn.: III ÚS 322/2010-37, s konečnou platnosťou rozhodol. Okresný súd Galanta vydal rozhodnutie bez aplikácie relevantnej právnej normy a bez vykonania dokazovania, čím porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu.

Osobitne upozorňujeme, že k porušeniu práva sťažovateľa na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces došlo aj preto, že porušovateľ neposkytol sťažovateľovi ochranu v zákonom predpokladanej kvalite. Porušovateľ rozhodol o vylúčení bez existencie návrhu (námietky zaujatosti formulovanej zo strany oprávneného alebo povinného). Podľa ust. § 30 Exekučného poriadku však konať o zaujatosti súdneho exekútora možno len na návrh účastníka konania. V danom prípade návrh nebol podaný! ...

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k tomu, že súdny exekútor je zaujatý voči sťažovateľovi -obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Sťažovateľ tvrdí, že ak by aj určité úvahy boli obsahom odôvodnenia uznesenia, nie je možné na nich prihliadať ako na také, ktoré majú vyvolať právne účinky vylúčenia súdneho exekútora z výkonu exekúcie. Sťažovateľ v súvislosti s týmto argumentom odkazuje na svoju argumentáciu obsiahnutú v článku IV. tejto sťažnosti. Právna úprava výberu exekútora neumožňuje exekučnému súdu vylúčiť súdneho exekútora z vykonávania exekúcie pre pomer k oprávnenému! Oprávnený si legálne vyberá exekútora (§ 38 a § 39 Exekučného poriadku), pričom nikdy nejde o náhodný výber, ale výber založený na pomere oprávneného k exekútorovi, pretože oprávnený je vedený pri výbere vnútornými úvahami o spoľahlivosti, dôvere a lojálnom prístupe! ...

... Sťažovateľ namieta, že nemal možnosť reagovať na akékoľvek tvrdenia a dôkazy, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie súdu o jeho právnom postavení. Sťažovateľ nemal možnosť ovplyvniť prípravu obsahu rozhodnutia všeobecného súdu, pritom však dané rozhodnutie výrazným spôsobom ovplyvnilo jeho právne postavenie. Postup, ktorý zvolil všeobecný súd, navyše dával povinnému dodatočnú príležitosť, aby bez existencie akýchkoľvek obáv z reakcie sťažovateľa, došlo k mareniu exekúcie a to aj vylúčením sťažovateľa z jej výkonu. ...

... Právny názor ústavného súdu na ktorom výhradne založil všeobecný súd svoj výrok o vylúčení súdneho exekútora z výkonu exekúcie nie je z právneho hľadiska udržateľný a nemôže byť výlučným podkladom pre rozhodnutie...

Všeobecný súd svojím rozhodnutím, ktoré bolo vydané v konaní vedenom bez dodržania zásad spravodlivého súdneho procesu, obmedzil majetkové práva sťažovateľa takým spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s článkom č.20 ods. 1 Ústavy SR a článkom č. 1

Protokolu č. 1. Napadnutým rozhodnutím všeobecného súdu došlo k reálnemu ohrozeniu majetku sťažovateľa existujúceho v podobe pohľadávky a jej príslušenstva a taktiež došlo k zníženiu majetku sťažovateľa o majetok vynaložený na výkon exekúcie zvoleným súdnym exekútorom. ...

... Sťažovateľ, aj keď výkon a ochrana jeho práva na spravodlivý súdny proces mala byť rovnaká, mal v konaní pred všeobecným súdom výrazne nevýhodné postavenie a bolo s ním zaobchádzané odlišne. Sťažovateľ však bol, a to najmä vzhľadom k faktu, že všeobecný súd rozhodoval o jeho práve na výkon súdneho rozhodnutia zvoleným exekútorom a toto rozhodnutie výrazne ovplyvnilo jeho právne postavenie, účastníkom konania rovnako ako povinný. Z okolností daného prípadu nemožno vyšpecifikovať také skutočnosti, ktoré by mohli objektívne a rozumne ospravedlniť takúto odlišnú zaobchádzanie. Odlišné zaobchádzanie so sťažovateľom nemožno ospravedlniť jeho iným postavením (postavením oprávneného), pretože takýto dôvod je priamo Ústavou SR a Dohovorom špecifikovaný ako dôvod zakázaného odlišného zaobchádzania.»

Vzhľadom na uvedené tvrdenia sa sťažovateľka v sťažnostiach podaných ústavnému súdu domáha, aby ústavný súd po ich prijatí na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že označenými uzneseniami okresného súdu v každom z ňou napádaných exekučných konaní bolo porušené jej základné právo a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tiež jej základné právo a právo na ochranu vlastníctva zaručené v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 dodatkového protokolu, a napokon, že došlo aj k porušeniu všeobecného zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 12 ods. 2 ústavy a v čl. 14 dohovoru. V dôsledku uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd zrušil ňou označené uznesenia okresného súdu o vylúčení súdneho exekútora z označených exekučných konaní, aby okresnému súdu zakázal pokračovať v diskriminácii sťažovateľky, aby sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie v každom jednotlivom prípade po 1 000 € a aby jej priznal úhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Aj keď zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, tak odvolávajú sa na ustanovenie § 31a zákona o ústavnom súde, možno aj v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane citované ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12326/2012 až sp. zn. Rvp 12373/2012 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd aplikujúc citované právne normy tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného spoločného konania, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení ňou označených práv zaručených ústavou, dohovorom a dodatkovým protokolom týmito uzneseniami okresného súdu: sp. zn. 5 Er 1346/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12326/2012), sp. zn. 26 Er 24/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12327/2012), sp. zn. 26 Er 1146/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12328/2012), sp. zn. 26 Er 1193/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12329/2012), sp. zn. 26 Er 928/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12330/2012), sp. zn. 17 Er 1028/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12331/2012), sp. zn. 5 Er 1027/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12332/2012), sp. zn. 26 Er 1105/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12333/2012), sp. zn. 24 Er 675/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12334/2012), sp. zn. 24 Er 671/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12335/2012), sp. zn. 24 Er 4/09 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12336/2012), sp. zn. 26 Er 213/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12337/2012), sp. zn. 26 Er 212/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12338/2012), sp. zn. 17 Er 499/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12339/2012), sp. zn. 24 Er 424/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12340/2012), sp. zn. 17 Er 391/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12341/2012), sp. zn. 26 Er 391/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12342/2012), sp. zn. 26 Er 2/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12343/2012), sp. zn. 20 Er 889/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12344/2012), sp. zn. 5 Er 878/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12345/2012), sp. zn. 26 Er 590/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12346/2012), sp. zn. 8 Er 112/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12347/2012), sp. zn. 5 Er 446/03 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12348/2012), sp. zn. 8 Er 1340/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12349/2012), sp. zn. 8 Er 759/2010

z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12350/2012), sp. zn. 26 Er 113/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12351/2012), sp. zn. 5 Er 713/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12352/2012), sp. zn. 5 Er 808/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12353/2012), sp. zn. 23 Er 1015/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12354/2012), sp. zn. 5 Er 162/2011 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12355/2012), sp. zn. 23 Er 1285/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12356/2012), sp. zn. 20 Er 334/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12357/2012), sp. zn. 23 Er 1235/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12358/2012), sp. zn. 17 Er 792/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12359/2012), sp. zn. 17 Er 561/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12360/2012), sp. zn. 26 Er 661/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12361/2012), sp. zn. 26 Er 112/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12362/2012), sp. zn. 26 Er 594/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12363/2012), sp. zn. 17 Er 28/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12364/2012), sp. zn. 26 Er 874/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12365/2012), sp. zn. 26 Er 934/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12366/2012), sp. zn. 17 Er 350/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12367/2012), sp. zn. 26 Er 1009/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12368/2012), sp. zn. 17 Er 800/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12369/2012), sp. zn. 26 Er 476/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12370/2012), sp. zn. 26 Er 785/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12371/2012), sp. zn. 24 Er 807/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12372/2012) a sp. zn. 17 Er 242/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12373/2012), k porušeniu ktorých malo dôjsť tým, že okresný súd rozhodol o vylúčení povereného súdneho exekútora bez vznesenia námietky zaujatosti účastníkmi exekučného konania, ako aj bez vykonania akéhokoľvek dokazovania a tiež bez toho, aby okresný súd umožnil sťažovateľke vyjadriť sa k vylúčeniu ňou zvoleného súdneho exekútora, pričom podľa sťažovateľky okresný súd rozhodol iba odvolaním sa, resp. „... uspokojujúc sa len s polemickým názorom ústavného súdu, ktorý bol vyjadrený v *Náleze zo dňa 13. 04. 2011, sp. zn.: III ÚS 322/2010-37...*“, takže v konečnom dôsledku okresný súd podľa sťažovateľky napadnuté rozhodnutia založil na nesprávnom skutkovom zistení, pričom vec aj nesprávne právne posúdil, resp. neposúdil podľa relevantnej právnej normy, keď ho z vykonávania exekúcií vylúčil. Sťažovateľka svoju argumentáciu podporila aj tvrdením, že okresný súd v napadnutých rozhodnutiach neprihliadol na stabilizovanú rozhodovaciu prax všeobecných súdov vo veci námietok zaujatosti vznesených povinnými proti osobe súdneho exekútora (rozumej JUDr. K., pozn.) v iných exekučných konaniach, v

rámci ktorej ako súdny exekútor pre svoj bývalý pracovný pomer u oprávnenej z exekúcie (u sťažovateľky) nebol z vykonávania exekúcie vylúčený, pričom okresný súd svoj odklon od tejto rozhodovacej praxe podľa sťažovateľky nijako neodôvodnil.

V súvislosti so sťažnosťami sťažovateľky ústavný súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa k návrhu na začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že jednou zo zákonom o ústavnom súde požadovaných obligatórnych náležitostí sťažnosti spôsobilej iniciovať konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je aj pripojenie napádaného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej moci, ktorým malo dôjsť k namietanému porušeniu sťažovateľkou označených základných práv a práv zaručených v ústave alebo kvalifikovanej medzinárodnej zmluve, ktorou je Slovenská republika viazaná.

V danom prípade sťažovateľka, aj napriek poučeniu v iných jej početných konaniach vedených ústavným súdom, ani k jednej zo 48 sťažností smerujúcich proti okresnému súdu nepredložila ňou napádané uznesenie, ktorým bol poverený súdny exekútor vylúčený z vykonávania súdnych exekúcií, pričom sťažovateľka vo svojich sťažnostiach proklamovala, že tieto rozhodnutia predloží ústavnému súdu na jeho požiadanie, avšak vzhľadom na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde a najmä vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom vo všetkých 48 prípadoch zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom znalým práva, ústavný súd nepovažoval za potrebné sťažovateľku vyzývať na predloženie predmetných rozhodnutí, ktorých povinnosť predloženia vznikla už pri samotnom podaní sťažností.

Z uvedeného dôvodu mohol ústavný súd sťažnosti sťažovateľky odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), avšak v záujme poskytnutia materiálnej ochrany základných práv a práv sťažovateľky, ako aj v záujme presvedčivosti vlastnej rozhodovacej činnosti sa ústavný súd zaoberal aj

námietkami sťažovateľky v rozsahu, ako ich uviedla v sťažnostiach, pričom na tento účel si ústavný súd potrebné informácie vyžiadal od okresného súdu.

Z oznámenia okresného súdu sp. zn. Spr 1098/2012 z 19. novembra 2012 ústavný súd zistil, že 37 sťažovateľkou napádaných uznesení okresného súdu, konkrétne ide o uznesenia sp. zn. 5 Er 1346/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12326/2012), sp. zn. 26 Er 1193/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12329/2012), sp. zn. 17 Er 1028/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12331/2012), sp. zn. 5 Er 1027/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12332/2012), sp. zn. 26 Er 1105/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12333/2012), sp. zn. 24 Er 675/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12334/2012), sp. zn. 24 Er 671/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12335/2012), sp. zn. 24 Er 4/09 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12336/2012), sp. zn. 26 Er 213/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12337/2012), sp. zn. 26 Er 212/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12338/2012), sp. zn. 17 Er 499/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12339/2012), sp. zn. 24 Er 424/2010 zo 16. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12340/2012), sp. zn. 17 Er 391/2010 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12341/2012), sp. zn. 26 Er 391/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12342/2012), sp. zn. 26 Er 2/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12343/2012), sp. zn. 5 Er 878/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12345/2012), sp. zn. 26 Er 590/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12346/2012), sp. zn. 5 Er 446/03 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12348/2012), sp. zn. 26 Er 113/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12351/2012), sp. zn. 5 Er 713/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12352/2012), sp. zn. 5 Er 808/08 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12353/2012), sp. zn. 5 Er 162/2011 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12355/2012), sp. zn. 17 Er 792/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12359/2012), sp. zn. 17 Er 561/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12360/2012), sp. zn. 26 Er 661/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12361/2012), sp. zn. 26 Er 112/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12362/2012), sp. zn. 26 Er 594/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12363/2012), sp. zn. 17 Er 28/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12364/2012), sp. zn. 26 Er 874/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12365/2012), sp. zn. 26 Er 934/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12366/2012), sp. zn. 17 Er 350/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12367/2012), sp. zn. 26 Er 1009/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12368/2012), sp. zn. 17 Er 800/09 z 15. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12369/2012), sp. zn.

26 Er 476/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12370/2012), sp. zn. 26 Er 785/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12371/2012), sp. zn. 24 Er 807/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12372/2012) a sp. zn. 17 Er 242/08 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12373/2012), bolo vydaných na základe rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, proti ktorým je prípustné odvolanie, o ktorom bude rozhodovať zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia okresného súdu v tej-ktorej konkrétnej exekučnej veci.

Podľa zistenia ústavného súdu vo všetkých 37 označených uzneseniach boli už odvolania podané, a to tak samotnou sťažovateľkou, ako aj vylúčeným súdnym exekútorom a v niektorých prípadoch podalo odvolania aj Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa. V každom prípade o podaných odvolaniach bude ešte rozhodovať, a teda sťažovateľkou napádané uznesenia bude ešte preskúmať príslušný sudca okresného súdu.

V súvislosti s uvedenými 37 napádanými rozhodnutiami okresného súdu ústavný súd v prvom rade poukazuje na princíp subsidiarity („ak... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľkou označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať ešte iný všeobecný súd, ústavný súd jej sťažnosti už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Podľa ústavného súdu sťažovateľka mala možnosť domáhať sa preskúmania 37 označených uznesení okresného súdu, a to podaním riadneho opravného prostriedku (odvolania), pretože v danom prípade ide o rozhodnutia vydané vyšším súdnym úradníkom. Tento opravný prostriedok sťažovateľka v týchto veciach aj účinne využila a bude o ňom ešte rozhodované. Na základe sťažovateľkou podaných odvolaní proti napádaným uzneseniam vyšších súdnych úradníkov sa príslušní sudcovia okresného súdu ako odvolacie orgány budú musieť vysporiadať s v podstate identickými námietkami proti týmto

rozhodnutiam okresného súdu, aké sťažovateľka proti nim uvádza aj v konaní pred ústavným súdom, preto ústavný súd týchto 37 sťažností sťažovateľky už po ich predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na ich prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Rovnaký dôvod odmietnutia, t. j. nedostatok právomoci ústavného súdu na prerokovanie, aplikoval ústavný súd aj v 8 prípadoch napádaných uznesení okresného súdu, a to konkrétne sp. zn. 20 Er 889/09 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12344/2012), sp. zn. 8 Er 112/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12347/2012), sp. zn. 8 Er 1340/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12349/2012), sp. zn. 8 Er 759/2010 z 24. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12350/2012), sp. zn. 23 Er 1015/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12354/2012), sp. zn. 23 Er 1285/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12356/2012), sp. zn. 20 Er 334/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12357/2012) a sp. zn. 23 Er 1235/2010 z 23. januára 2012 (sp. zn. Rvp 12358/2012). Tieto uznesenia boli rovnako všetky vydané vyšším súdnym úradníkom a v súčasnosti sú doručované účastníkom týchto exekučných konaní, ktorí budú mať možnosť (vrátane sťažovateľky, pozn.) domáhať sa ich preskúmania využitím riadneho opravného prostriedku (odvolania), o ktorom bude rozhodovať zákonný sudca okresného súdu v tej-ktorej exekučnej veci.

Napokon, čo sa týka zvyšných troch sťažovateľkou napádaných uznesení, a to konkrétne sp. zn. 26 Er 24/2011 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12327/2012), sp. zn. 26 Er 1146/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12328/2012) a sp. zn. 26 Er 928/2010 z 19. marca 2012 (sp. zn. Rvp 12330/2012), ústavný súd zistil, že tieto uznesenia už boli v rámci odvolacích konaní preskúmané aj príslušným sudcom okresného súdu, a to vo všetkých troch prípadoch 8. októbra 2012, avšak tieto rozhodnutia odvolacieho súdu sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom nenapadá.

Vzhľadom na skutočnosť, že aj označené 3 uznesenia okresného súdu, ktoré boli tiež vydané vyšším súdnym úradníkom, boli už preskúmané všeobecným súdom v rámci využitia prípustných opravných prostriedkov, ústavný súd sťažnosti sťažovateľky aj v tejto

časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci na ich prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosti boli odmietnuté ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutých rozhodnutí okresného súdu, o priznaní finančného zadost'učinenia, ako aj o priznaní trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobôd sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto častiach sťažností, ktorými sa sťažovateľka domáhala ich priznania, už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012